

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

51418

Patent dodatkowy _____
do patentu _____

Zgłoszono: 31.X.1964 (P 106 111)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.VII.1966

Kl. 53 g, 4/02

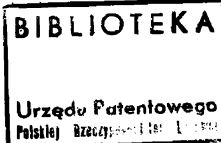
MKP A 23 k 1/10

UKD

Współtwórcy wynalazku: mgr Stanisław Szewczyk, mgr inż. Zbigniew Pliszyński, inż. Witold Skawiński

Właściciel patentu: Zakłady Mięsne Przedsiębiorstwo Państwowe, Lublin (Polska)

Sposób wytwarzania kiszzonek

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania kiszzonek służących jako pasza treściwa dla trzody chlewnej.

Wiadomym jest, że obok podstawowej działalności każdego zakładu mięsnych występuje zagadnienie tuczu przemysłowego. Podstawowym warunkiem uzyskania rentowności tuczu przemysłowego oraz warunkiem wyprodukowania tuczników o właściwej jakości dla potrzeb przemysłu mięsnego jest dostarczenie tuczarniom stosownej ilości białka pochodzenia zwierzęcego. Wprowadzenie wysoko treściwych pasz zawierających dużą ilość białka umożliwia stosowanie w większych ilościach takich pasz jak ziemniaki, pulpa ziemniaczana, wytloki jabłeczne, a nawet wytloki buraczane.

Dotychczas potrzeby białka zwierzęcego dla tuczarni są pokrywane w postaci przydzielonych pasz treściwych z zawartością mączek zwierzęcych w ilości 5 do 10%.

Pozostałe ilości tego białka dostarczane są częściowo przez zakłady mleczarskie w postaci mleka chudego, maślanki i serwatki, przy czym dostawy mleka chudego do tuczarni mają charakter sezonowy i wybitnie nieregularny. W związku z tym dla pokrycia pełnej ilości wymaganego białka dla tuczarni stosowane są wszelkiego rodzaju uboczne artykuły poubojowe przemysłu mięsnego. Występują jednak obiektywne czynniki, z powodu których sposoby wykorzystywania odpadów poubo-

2

jowych nie znalazły szerszego zastosowania. Karmienie świeżymi odpadami, stosowane dotychczas, budzi zastrzeżenia natury weterynaryjnej i z tego względu musi być uwarunkowane zachowaniem wymaganych przepisów odnośnie ochrony zwierząt przed zatruciem. Wskutek tego na przykład krew, szlam i inne odpadki muszą być dwukrotnie gotowane, raz w rzeźni przed transportem, a drugi raz w tuczarni przed skarmianiem. Niezależnie od tego odpadki te muszą być skarmiane w tym samym dniu, w którym zostały dostarczone z rzeźni do tuczarni.

W przypadku natomiast ujawnienia w rzeźni choroby, na przykład pomoru świń, pryszczycy itp. dostawa odpadków do tuczarni zostaje przerwana na kilka dni. Taki sposób żywienia tuczników jest nieracjonalny i wadliwy. Z tego powodu w tuczarniach nie tylko nie uzyskuje się spodziewanych wyników ze skarmiania odpadków, ale często powstają straty na skutek padnięć, biegunki lub zatrucia i nadmiernej selekcji towarowej.

Wynalazek dotyczy sposobu wytwarzania kiszzonek z odpadków rzeźnych.

Zgodnie z wynalazkiem takie odpadki rzeźne jak zwaczka, treść żołądków wieprzowych, błona śluzowa jelit wieprzowych, krew oraz różne inne odpady zdadne na karmę są gromadzone w dołach ziemnych, silosach betonowych lub w dowolnych pojemnikach drewnianych i metalowych. Celem wywołania fermentacji przy sporządzaniu kisz-

nek stosuje się melasę w ilości 10% w stosunku do masy odpadów o zawartości co najmniej 50% cukru. Wkładany do dołu lub pojemników surowiec jest silnie zgniatany, po czym nakrywany papierem silosowym.

Po upływie 4 do 6-ciu tygodni uzyskuje się kiszonkę o zawartości białka posiadającego wyższą wartość biologiczną niż wartość białka mączek zwierzęcych, a zbliżoną do białka mleka. Sporządzone sposobem według wynalazku kisonki z odpadków rzeźnych mogą być magazynowane na dłuższy okres czasu. Mogą być one również rozwożone do tuczarń pełnymi ładunkami, szczególnie w przypadku sporządzania kisonek w pojemnikach przenośnych, przystosowanych do przewozu.

Zastrzeżenia patentowe

Sposób wytwarzania kisonek, służących jako pasza treściwa dla trzody chlewnej, **znamienny tym**, że odpady rzeźne jak zwaczka, treść żołądków wieprzowych, błona śluzowa jelit wieprzowych, krew oraz różne inne odpady zdatne na karmę miesza się z melasą w ilości około 10% w stosunku do ich masy zawierającej co najmniej 50% cukru a następnie silnie zgniata i składa w dołach ziemnych, silosach betonowych lub w przenośnych pojemnikach w okresie czterech do sześciu tygodni.